

Palmzondag: Lezingen B-jaar

Evangelie van de intocht

Marcus 11, 1-10

Toen Jezus en zijn leerlingen Jeruzalem naderden, in de richting van Bétfage en Batánië op de Olijfberg, zond Hij twee van zijn leerlingen uit met de opdracht: "Gaat naar het dorp, daar vóór u, en bij uw binnenkomst is het eerste dat ge zult vinden een veulen dat vastgebonden staat en waarop nog nooit iemand gezeten heeft; maakt dat los en brengt het hier. En als iemand u de aanmerking maakt: Wat doet ge daar?, antwoordt dan: De Heer heeft het nodig maar Hij stuurt het spoedig weer hier terug."

Zij gingen weg en vonden een veulen vastgebonden aan een deur buiten op straat. Ze maakten het los, maar sommige mensen die daar in de buurt stonden riepen hun toe: "Wat doet ge daar, om zo maar dat veulen los te maken?" Ze antwoordden zoals Jezus hun had gezegd en de mensen lieten hen ongemoeid.

Ze brachten het veulen bij Jezus, legden er hun mantels overheen en Hij ging erop zitten. Velen spreidden hun mantels op de weg uit, anderen groene takken die ze in het veld gehakt hadden. De mensen die Hem omstuwden, jubelden: "Hosanna; Gezegend de Komende in de naam des Heren; Geprezen het komende koninkrijk van onze vader David! Hosanna in den hoge!"

Eerste Lezing

Jesaja 50, 4-7

God de Heer heeft Mij de gave van het woord geschonken: ik versta het de ontmoedigden moed in te spreken. Elke morgen spreekt Hij zijn woord, elke morgen richt Hij het woord tot Mij en Ik luister met volle overgave.

God de Heer heeft tot Mij gesproken en Ik heb Mij niet verzet, Ik ben niet teruggedeinsd. Mijn rug bood Ik aan wie Mij sloegen, Mijn wangen aan wie Mij de baard uitrukten, en mijn gezicht heb Ik niet afgewend van wie Mij smaadden en Mij bespuwden.

God de Heer zal Mij helpen: daarom zal Ik niet beschaamd staan en zal Ik geen spier vertrekken. Ja, Ik weet dat Ik niet te schande zal worden.

Psalm 22

refrein: **Mijn God, mijn God, waarom verlaat Gij mij?**

Ze lachen met mij, allen die mij zien, ze grijnzen en ze schudden met het hoofd. Hij steunt toch op de Heer? Laat Die hem dan bevrijden, laat Die hem redden, als Hij hem bemint. – *refrein.*

Een meute honden jaagt mij op, een bende booswichten houdt mij omsingeld. Mijn handen en mijn voeten hebben zij gewond, mijn beenderen kan ik wel tellen. – *refrein.*

Nu gapen zij mij aan en lachen zij mij uit, nu delen zij mijn kleren onderling en dobbelen om mijn gewaad. Ach Heer, houd U niet ver van mij, mijn steun, kom haastig om mij bij te staan. – *refrein.*

Uw Naam zal ik verheerlijken onder mijn broeders, voor heel het volk uw lof verkondigen: Gij, dienaars van de Heer, verheerlijkt Hem, heel het geslacht van Jakob, brengt Hem dank. – *refrein.*

Tweede Lezing

Filippenzen 2, 6-11

Broeders en zusters: Hij, die bestond in goddelijke majesteit heeft zich niet willen vastklampen aan de gelijkheid met God. Hij heeft zichzelf ontledigd en het bestaan van een slaaf op zich genomen. Hij is aan de mensen gelijk geworden. En als mens verschenen heeft Hij zich vernederd door gehoorzaam te worden tot de dood, tot de dood aan het kruis. Daarom heeft God Hem hoog verheven en Hem de naam verleend die boven alle namen is. Opdat bij het noemen van zijn Naam zich iedere knie zou buigen in de hemel, op aarde en onder de aarde; en iedere tong zou belijden, tot eer van God de Vader: Jezus Christus is de Heer.

Passieverhaal (korte versie)

Marcus 15, 1-39

V (= verteller)	:	eerste lector
P (= overige personen)	:	tweede lector
J (= Jezus)	:	priester
A (= Allen)	:	de hele gemeenschap

- V In de vroege morgen kwamen zij tot een besluit: de hogepriesters met de oudsten en schriftgeleerden, heel het Sanhedrin. Zij boeiden Jezus, voerden Hem weg en leverden Hem uit aan Pilatus. Pilatus stelde Hem de vraag:
- P “Zijt Gij de koning der Joden?”
- V Hij antwoordde hem:
- J “Gij zegt het.”
- V Toen de hogepriesters vele beschuldigingen tegen Hem inbrachten ondervroeg Pilatus Hem weer en zei:
- P “Geeft Gij in het geheel geen antwoord! Zie eens wat voor beschuldigingen ze tegen U inbrengen?”
- V Maar Jezus gaf volstrekt geen antwoord meer, zodat Pilatus verbaasd was. Nu was hij gewoon bij elk feest één gevangene vrij te laten, degene om wie zij vroegen. Er zat juist een zekere Barabbas gevangen onder de oproermakers; zij hadden bij het oproer een moord begaan. Het volk kwam opzetten en begon te vragen dat hij voor hen zou doen zoals altijd. Pilatus antwoordde daarop met de vraag:
- P ”Wilt ge dat ik de koning der Joden zal vrijlaten?”
- V Hij zag wel in dat de hogepriesters Hem uit nijd overgeleverd hadden. Maar de hogepriesters hitsten het volk op te vragen dat hij toch liever Barabbas moest vrijlaten. Nu nam Pilatus weer het woord en vroeg hun:
- P “Wat moet ik dan doen met Hem die gij de koning der Joden noemt?”
- V Nu schreeuwden ze opnieuw:
- A **“Kruisig Hem!”**
- V Daarop vroeg Pilatus hun:
- P “Wat voor kwaad heeft Hij gedaan?”
- V Maar zij schreeuwden nog harder:
- A **“Kruisig Hem!”**
- V Omdat Pilatus het volk zijn zin wilde geven liet hij Barabbas vrij, maar Jezus liet hij geselen en gaf Hem over om gekruisigd te worden. Nu brachten de soldaten Hem het paleis binnen, dat wil zeggen het pretorium, en riepen de hele afdeling bij elkaar. Ze hingen Hem een purperen kleed om, vlochten een doornenkroon en zetten Hem die op. Vervolgens gingen zij Hem het saluut brengen:
- A **“Gegroet, koning der Joden!”**
- V Zij sloegen Hem met een rietstok op het hoofd, bespuwden Hem en brachten Hem hulde door op de knieën te vallen. Nadat zij hun spel met Hem gedreven hadden ont deden ze Hem van het purperen kleed, trokken Hem zijn eigen kleren aan en voerden Hem weg om Hem te kruisigen. Zij vorderden een voorbijganger die van het veld kwam, Simon van Cyréne, de vader van Alexander en Rufus, tot het dragen van zijn kruis. Zo brachten zij Hem naar de plaats Gólgota, wat vertaald wordt met schedelplaats. Daar boden ze Hem met mirre gekruide wijn aan, maar Hij weigerde. Nadat ze Hem gekruisigd hadden verdeelden ze zijn kleren en dobbelden om wat ieder krijgen zou. Het was het derde uur toen zij Hem kruisigden. Het opschrift met de reden van zijn veroordeling luidde: De koning der Joden. Samen met Hem kruisigden ze ook twee rovers, de een rechts, de ander links van Hem. Zo ging in vervulling dit Schriftwoord: Hij is onder de booswichten gerekend. Voorbijgangers hoonden Hem terwijl ze het hoofd schudden en zeiden:
- A **“Ha, Gij daar die de tempel afbreekt en in drie dagen weer opbouwt, kom van het kruis af en red U zelf!”**
- V In dezelfde geest zeiden de hogepriesters en de schriftgeleerden spottend onder elkaar:

A **“Anderen heeft Hij gered, maar zichzelf kan Hij niet redden. Die Messias, die koning van Israël, laat Hem nu van het kruis afkomen, dan zullen we zien en geloven!”**

V Zelfs die samen met Hem gekruisigd waren voegden Hem beschimpingen toe.

Vanaf het zesde uur viel er een duisternis over het hele land, tot aan het negende uur toe.

En op het negende uur riep Jezus met luider stem:

J “Eloï, Eloï, lama sabaktáni!”

V Dit is vertaald: Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten? Enkele omstanders die het hoorden, zeiden:

A **“Hoor, Hij roept om Elia!”**

V Een van hen ging een spons halen, drenkte die in zure wijn, stak hem op een rietstok en bood Hem te drinken, terwijl hij zei:

P “Laat me begaan! We willen eens zien of Elia Hem eraf komt halen.”

V Jezus slaakte een luide kreet en gaf de geest.

Hier knielen allen gedurende enige tijd.

V Toen scheurde het voorhangsel van de tempel van boven tot onder in tweeën. De honderdman die tegenover Hem post had gevat en zag dat Hij onder zulke omstandigheden de geest had gegeven riep uit:

P “Waarlijk, deze mens was een Zoon van God.”

V Zo spreekt de Heer.

A **Wij danken God.**